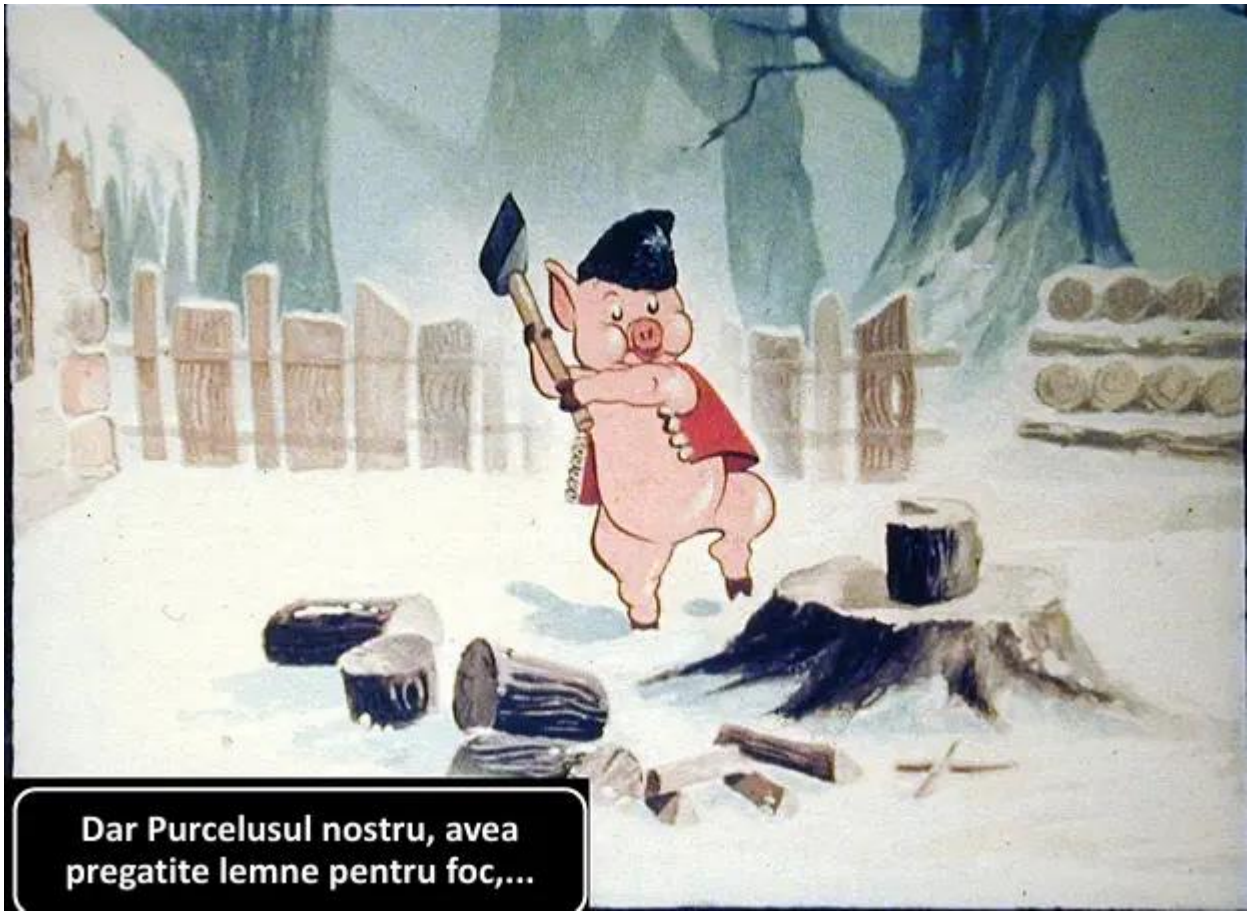
APA FIARTA PENTRU LUP

Venise iarna în pădure. Totul în jur era acoperit de omăt.

Căsuța purcelușului abia se mai zărea sub zăpadă.

Dar Purcelușul nostru avea pregătite lemne pentru foc, ...

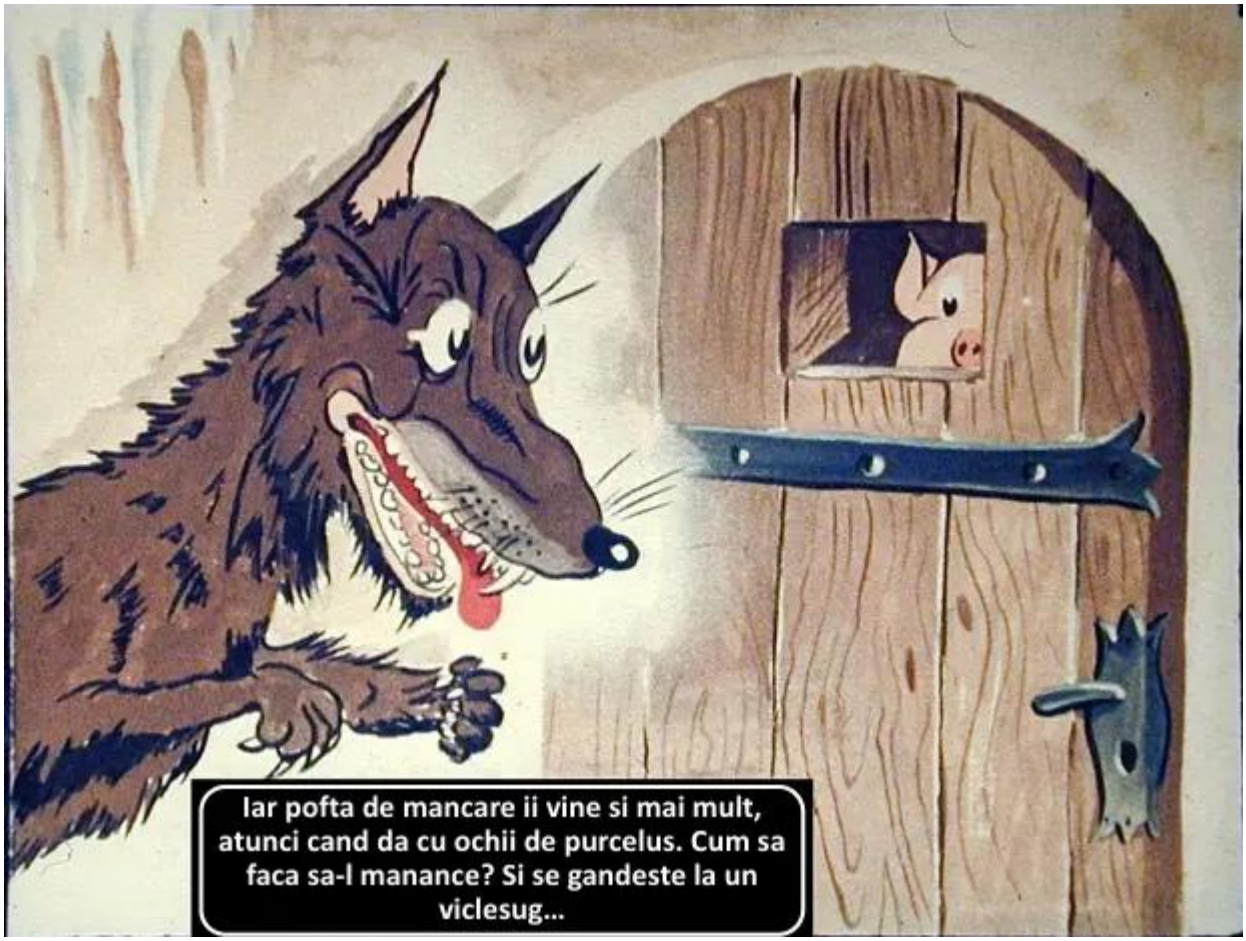
... iar în casa lui era cald și bine. Pe cuptor se afla și o oală cu apă pusă la fiert, caci purcelușul tocmai se pregătea să prepare o supă.

Toate bune și frumoase, dar, cioc-cioc, bate-n ușă cumătrul lup.

Purcelușul alergă să vadă cine e, și când deschide ferestruica de deasupra ușii, dă cu ochii de lup. Lupul vede fumul de la oala pusă pe foc, ieșind pe ferestruică și imediat se gândește la mâncare.

Iar pofta de mâncare îi vine și mai mult atunci când dă cu ochii de purceluș. Cum să facă să-l mănânce? Și se gândește la un vicleșug...

– Purcelule, nu mai pot de frig în zăpada de afară. Vrei să fii bun și să mă lași să intru în casă, poate mă mai încălzesc?

– Îndată, Cumetre Lup, dar ai puțină răbdare, că nu e încă așa de cald pe aici.

Purcelușul înșfăcă un sac mare pe care-l avea prin casă, apoi aleargă repede să mai pună niște lemne pe foc, căci are și el planuri cu Cumătrul Lup.

– Cumetre Lup, îți deschid ușa, dar nu e bine să intri dintr-o dată, căci s-ar putea să răcești. Purcelușul avea pregătit sacul cel mare și se gândea cum să-i joace un renghi lupului, care nu avea alte planuri decât să-l mănânce.

– Baga mai întâi un picior pe ușă, îi spuse purcelușul, și după ce o mai trece puțin timp, om vedea noi ce-o mai fi. Lupul, bucuros că a reușit să-l păcălească pe purceluș, bagă repede un picior pe ușa întredeschisă.

Purcelușul, care atâta aștepta, ținu sacul desfăcut, iar lupul își vârî piciorul drept în el. ”Lupule,” îi mai spuse purcelușul, ”mai bagă un picior!”.

Cumatrul lup, care se și vedea ajuns pe jumătate la purcelușul cel nătâng, cum credea el, băgă bucuros pe ușă și al doilea picior.

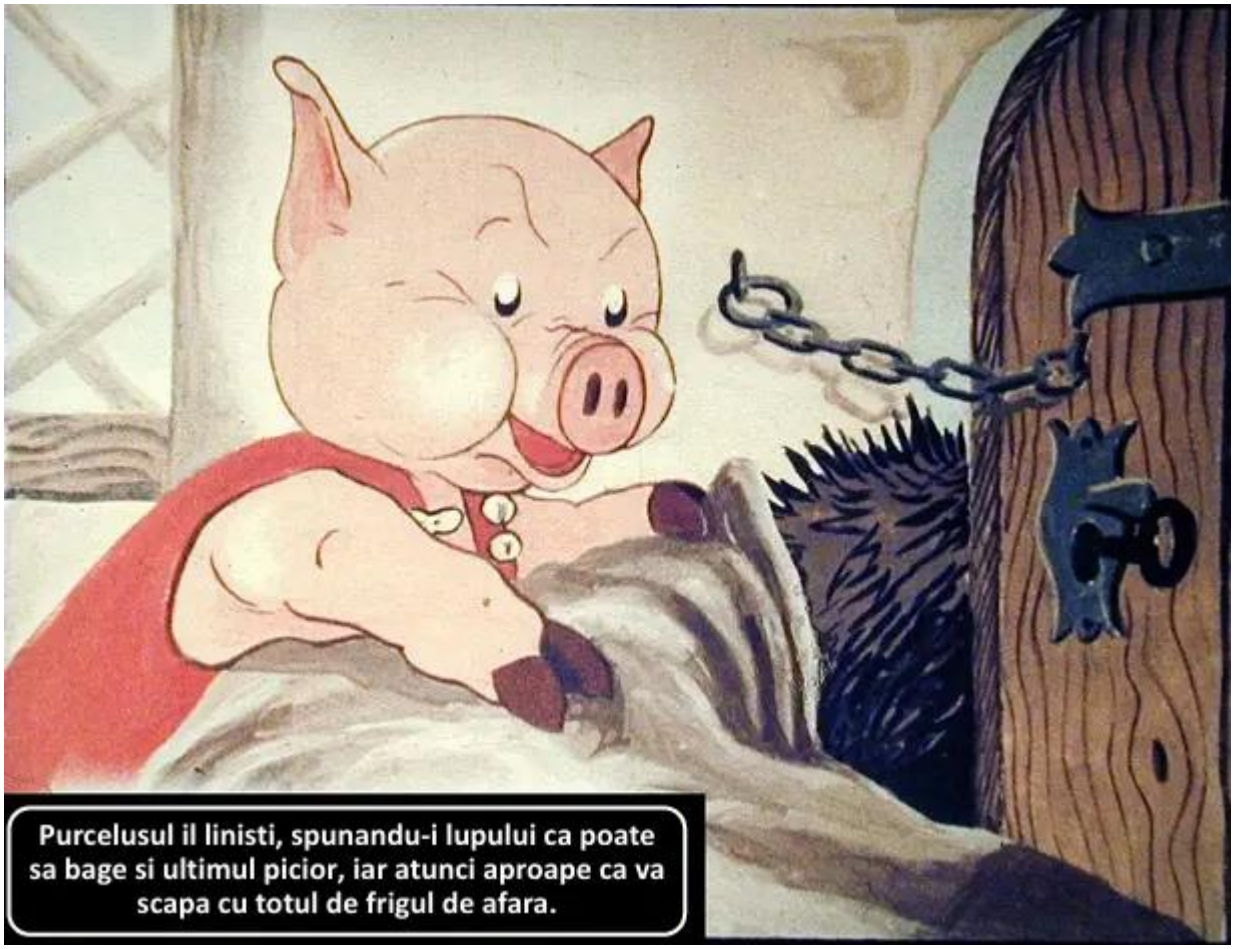
– E cam înghesuit la tine, purcelule, îi spuse mai apoi lupul.

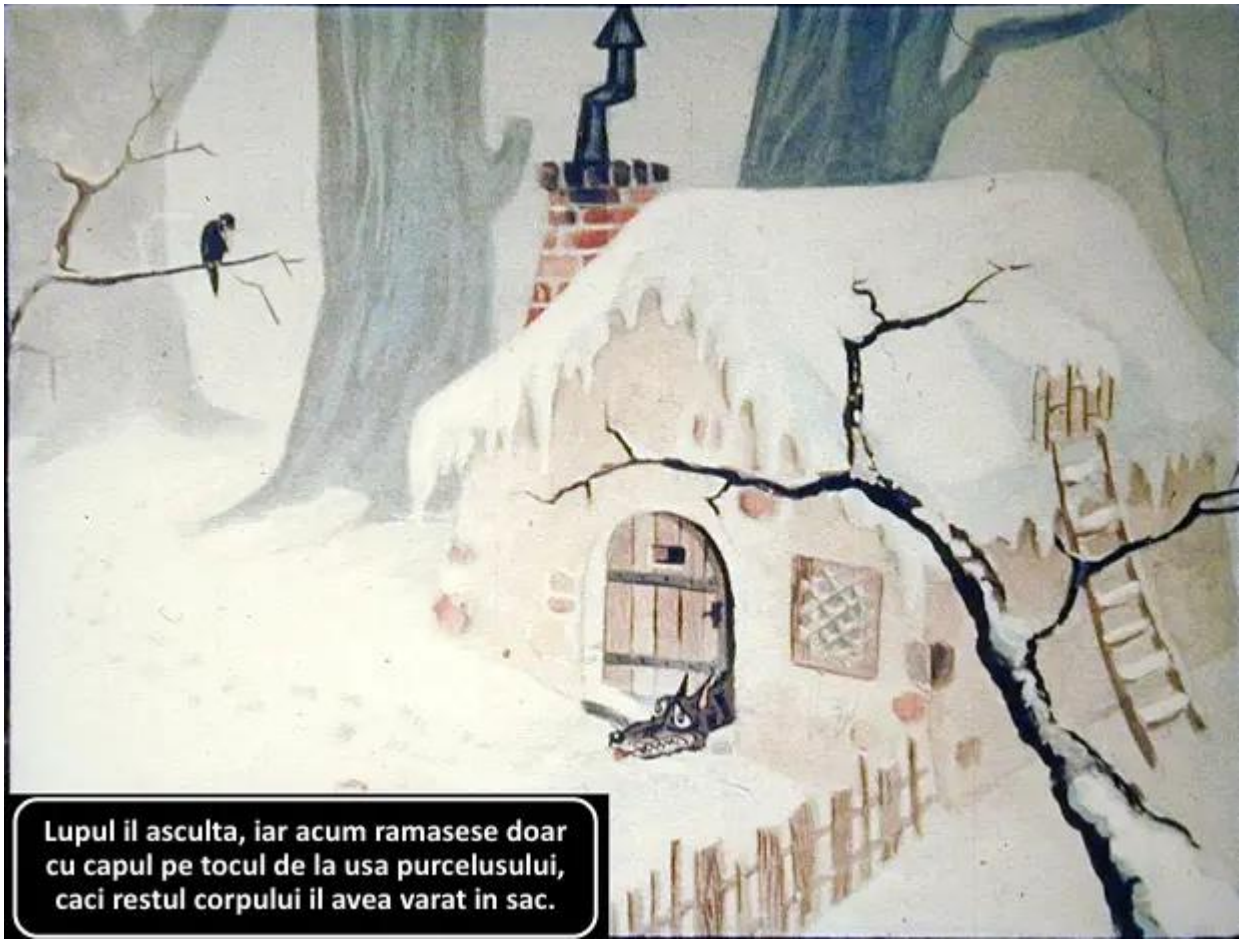
– E o casă foarte mică, lupule, îi răspunse purcelușul, dar mai este loc să bagi un picior.

Lupul își bagă pe ușă și cel de-al treilea picior, care nimeri tot în sacul purcelușului, dar văzând că nu prea se mai poate mișca de strâmtorare, deveni speriat de-a binelea.

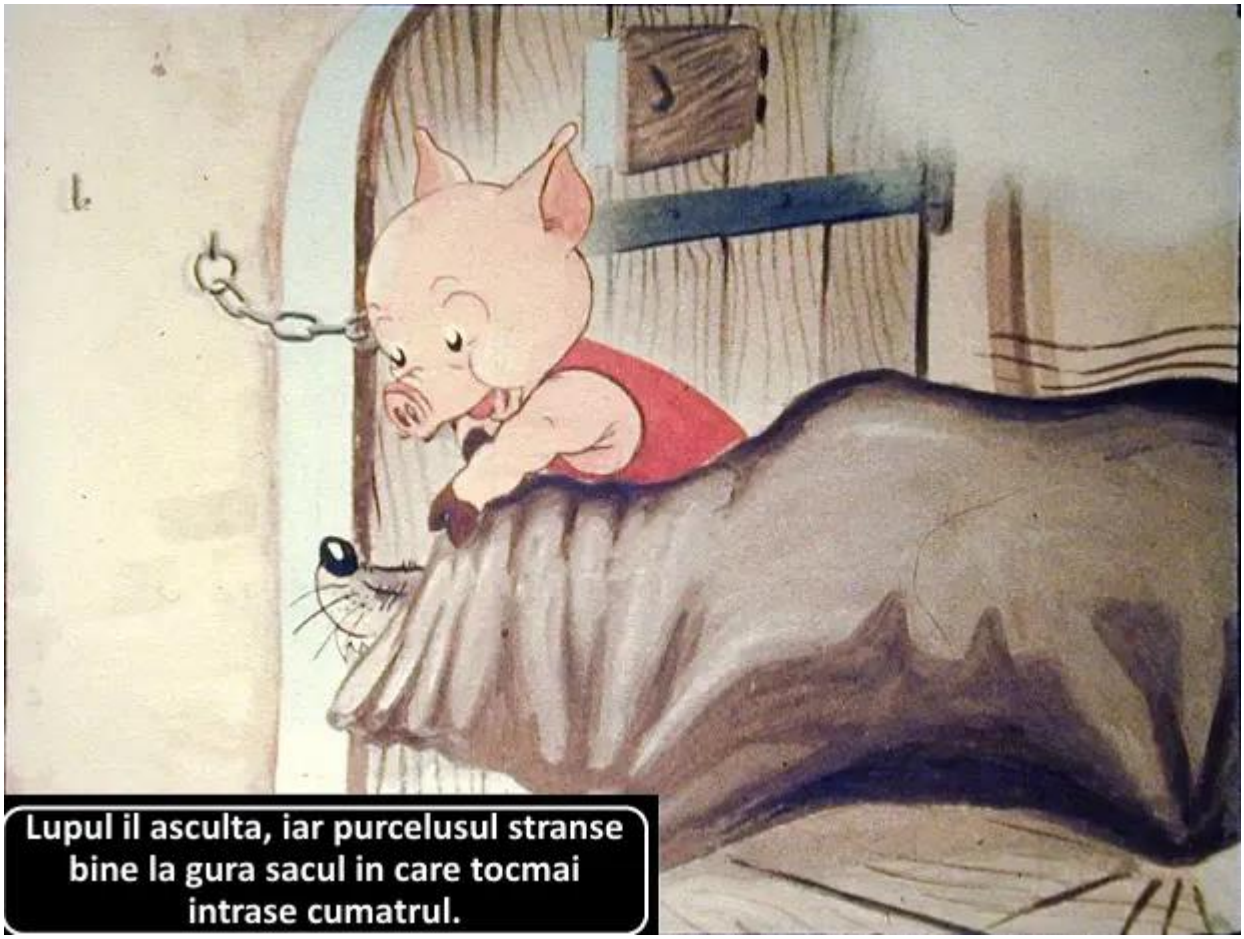
Purcelușul îl liniști, spunându-i lupului că poate să bage și ultimul picior, iar atunci aproape că va scăpa cu totul de frigul de afară.

Lupul îl ascultă, iar acum rămăsese doar cu capul pe tocul de la ușa purcelușului, căci restul corpului îl avea vârât în sac.

– Bagă și capul, cumetre lup, îi mai spuse purcelușul, iar atunci vei scăpa de tot, de frig.

Lupul îl ascultă, iar purcelușul strânse bine la gură sacul în care tocmai intrase cumătrul.

Purcelușul legă apoi sacul cu sfoară, lupul nu mai putea face acum nicio mișcare.

Purcelușul luă apoi oala cu apă clocotită care stătuse până atunci pe foc și o turnă pe sacul în care se afla lupul. De durere, acesta rupse sacul cu un picior.

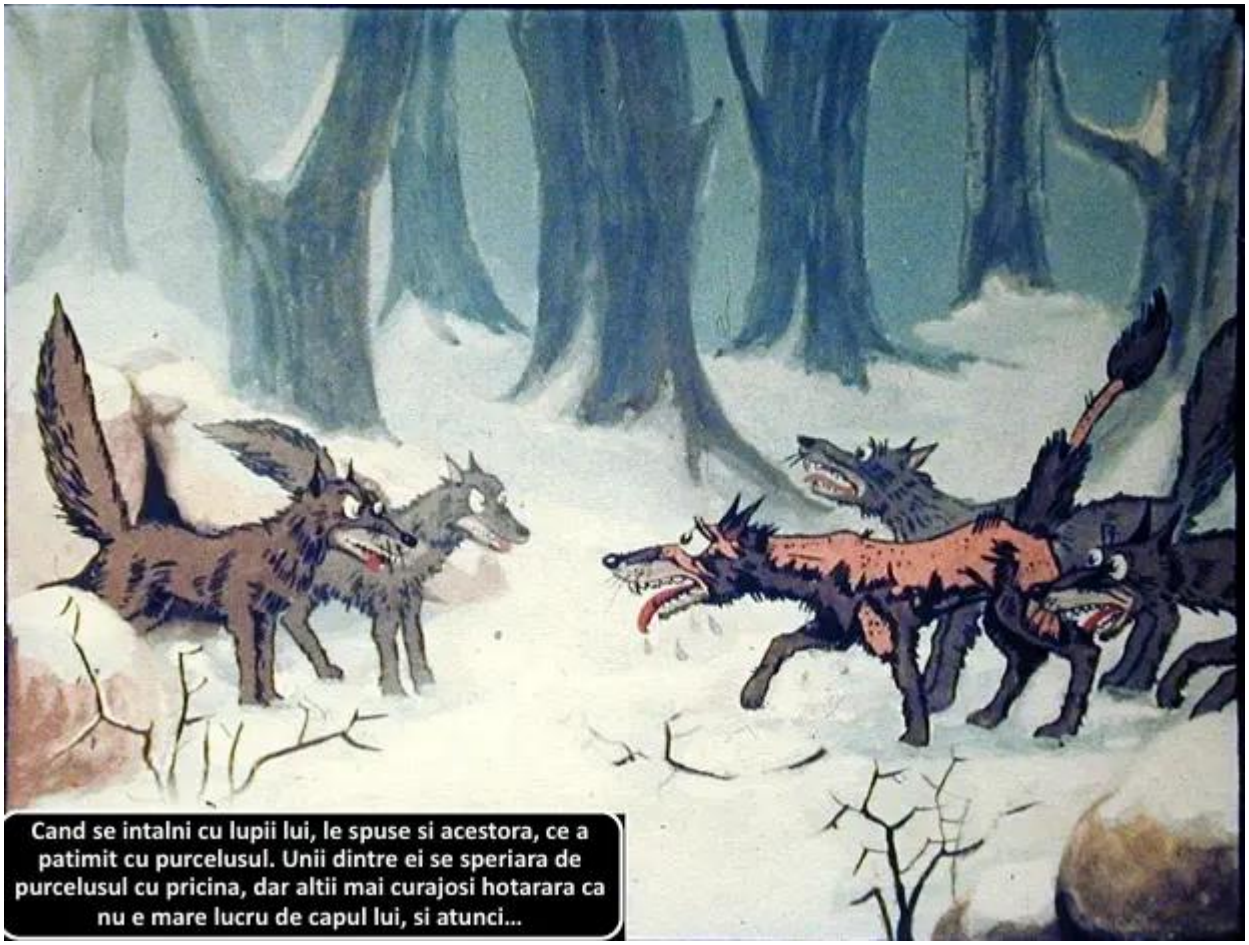
Purcelușul îi spuse lupului că acum l-a vindecat complet de frig, apoi scoase sacul afară din casă, și...

... închise repede ușa în urma lui. Lupul ieși repede din sac, căci nu mai putea de durere...

... dar afară fiind atât de frig, toată blana care-i fusese arsă de apă clocotită îi naparli pe loc, iar lupul rămase chel pe spinare. O lua apoi la fugă către haite lui, cu gânduri aprige de răzbunare pe purceluș.

Când se întâlni cu lupii lui, le spuse și acestora ce a pătimit cu purcelușul. Unii dintre ei se speriară de purcelușul cu pricina, dar alții mai curajoși hotărâră că nu e mare lucru de capul lui, și atunci...

... o porniră cu toții către acesta, cu gândul să-l răzbune pe lupul rămas chel. Acesta alerga în fruntea haitei, că să le arate unde e casa purcelușului.

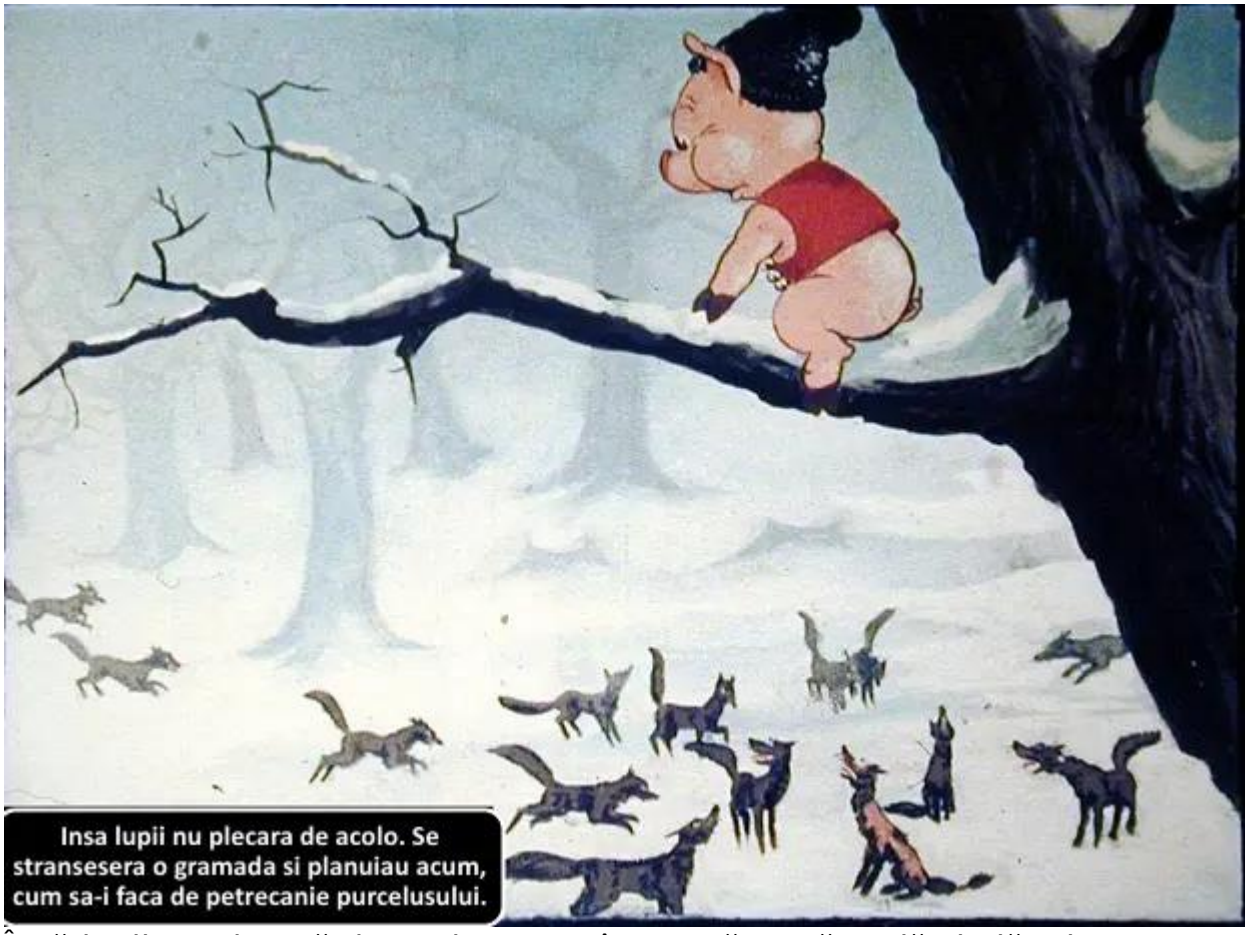
Dar, după scurt timp, lupul cel chel îi opri din alergat pe ceilalți fărtați ai lui, că...

... îl văzuse pe purceluș care voia să taie niște lemne din pădure. Lupii se năpustira atunci repede înspre el,...

... iar purcelușul nostru se cocoță repede într-un copac mai înalt.

Însă lupii nu plecară de acolo. Se strânseseră o grămadă și plănuiau acum cum să-i facă de petrecanie purcelușului.

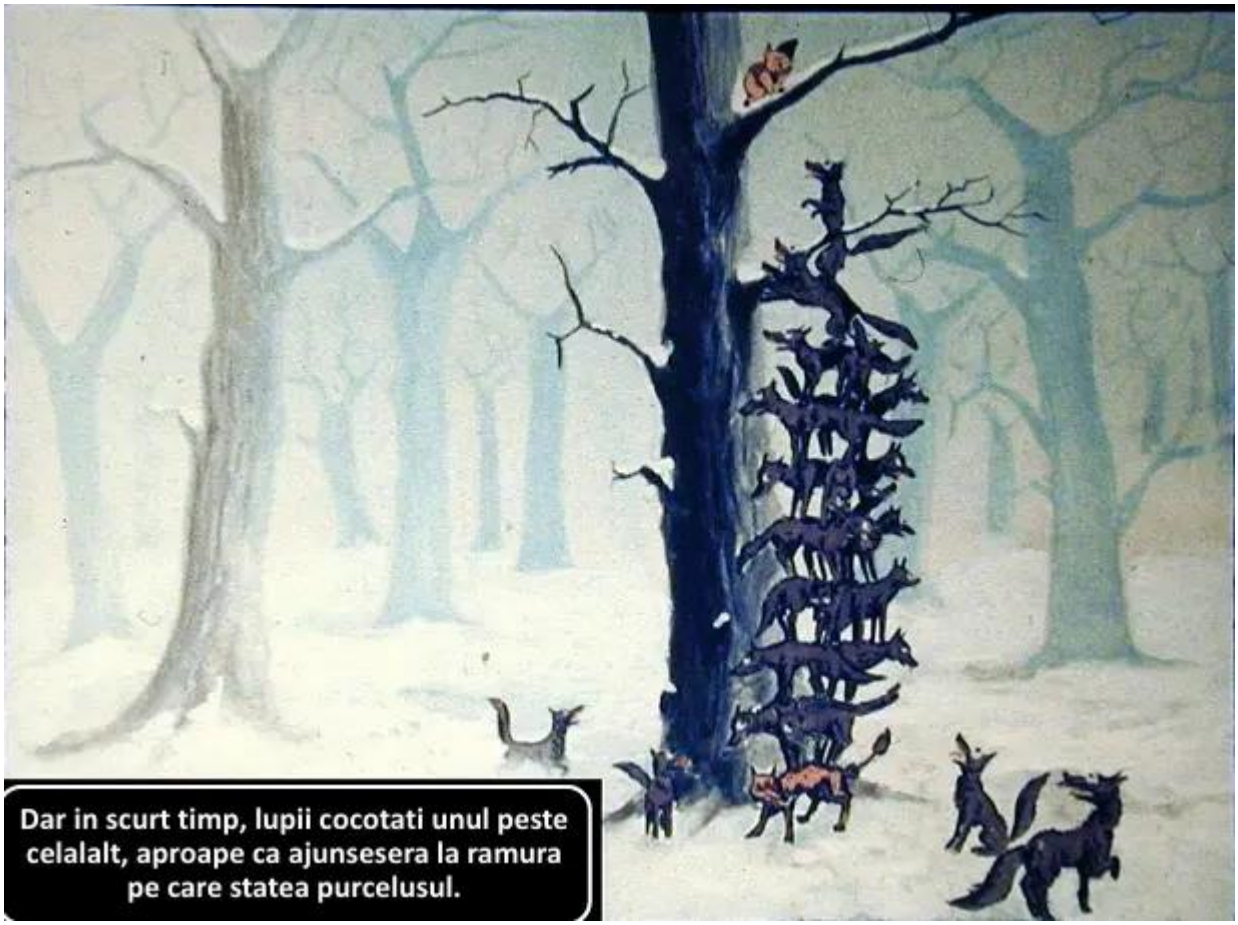
Văzură cât era de înalt copacul în care se suise purcelușul, și...

... plănuiră să se urce până la el, unul călare pe spinarea celuilalt. La bază trebuia să stea lupul cel chel, care și așa era cel mai prăpădit.

Grămada de lupi devenea tot mai grea, iar lupului cel chel îi ieșiseră ochii din cap de atâta efort.

Dar în scurt timp, lupii cocoțați unul peste celălalt, aproape că ajunseseră la ramura pe care stătea purcelușul.

Purcelușul, care văzuse toate cele întâmplate cu lupii, se urcă puțin mai sus, și...

... strigă din vârful copacului, cât putea de tare: ‘Chelule, să-ți mai aduc niște apă clocotită?’

Cum auzi una ca asta, lupul cu pricina o zbughi de frică, căci nu voia s-o mai pățească ca adineaori. Și bineînțeles că toți lupii care stătuseră până atunci călare pe spinarea lui, se prăbușiră la rădăcina copacului, ...

... claie peste gramadă, iar...

... mulți dintre ei își aflară sfârșitul acolo. Alții mai norocoși o zbughiră spre bârlog, nemaivrând să aibă de-a face vreodată cu purcelușul.

Purcelușul coborî fericit din copac, căci știa acum că lupii nu se vor mai amesteca în treburile lui, ...

... ba chiar își împodobi toată casa cu blănurile lor, căci doar îi vânase cu mare dibăcie.

SFARSIT